

اثربخشی و پایداری بازآموزی استنادی در حل تعارض زناشویی و افزایش رضایت زناشویی متقاضیان طلاق مژگان میرزا، مهدی قزلسلو^۱

The effectiveness and sustainability of attributional retraining on marital conflict resolution and increasing marital satisfaction of divorce applicants

Mojgan Mirza¹, Mehdi Ghezelseflo²

چکیده

زمینه: تعارضات زناشویی تنש‌ها و فشارهای روانی بر زوجین تحمیل می‌کند که اثرات محربی بر رضایت زناشویی آنها دارد. مرور پژوهش‌ها نشان می‌دهد که بازآموزی استنادی بر متغیرهای مختلفی تأثیر می‌گذارد اما تعیین اثربخشی آن بر تعارض و رضایت زناشویی زوجین متقاضی طلاق مغفول مانده است. اما مسئله اصلی اینست: آیا بازآموزی استنادی در حل تعارض زناشویی و افزایش رضایت زناشویی متقاضیان طلاق تأثیر دارد؟ **هدف:** پژوهش با هدف بررسی اثربخشی و پایداری بازآموزی استنادی در حل تعارض زناشویی و افزایش رضایت زناشویی زوجین متقاضی طلاق بود. **روش:** پژوهش از نوع نیمه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون - پس‌آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری شامل زوجین متقاضی طلاق بود که در سال ۱۳۹۶ از دادگستری شهر گنبد کاووس به مراکز مشاوره شهر به کنترل بود. ابزار پژوهش عبارتند از: پرسشنامه تعارض زناشویی ثابی (۱۳۸۸)، پرسشنامه رضایت زناشویی افروز (۱۳۹۰) و برنامه مداخله شامل بازآموزی استنادی استینهارت و دالیر (۲۰۰۸). تحلیل داده‌ها از طریق آزمون کوواریانس انجام شد. **یافته‌ها:** برنامه بازآموزی استنادی بر حل تعارض زناشویی و همچنین افزایش رضایت زناشویی زوجین متقاضی طلاق تأثیر داشت ($P < 0.001$). نتایج آزمون پیگیری هم نشان می‌دهد که بازآموزی استنادی در مرحله پیگیری هم معنادار بوده است ($P < 0.001$). **نتیجه‌گیری:** می‌توان از روش بازآموزی استنادی در راستای کاهش تعارضات زناشویی و افزایش رضایت زناشویی استفاده کرد. **واژه کلیدی‌ها:** بازآموزی استنادی، تعارض زناشویی، رضایت زناشویی

Background: Marital conflicts impose tensions and stress on couples that have devastating effects on their marital satisfaction. Research shows that documentary re-education affects a variety of variables, but its effect on marital conflict and marital satisfaction remains unclear. But the key question is: Is documentary re-training effective in resolving marital conflict and enhancing the marital satisfaction of divorce applicants? **Aims:** The aim of this study was to investigate the effectiveness and sustainability of documentary retraining in marital conflict resolution and increasing marital satisfaction of divorced couples. **Method:** This study was a quasi-experimental with pre-test and post-test design with control group. The statistical population consisted of couples seeking divorce who were referred to the city counseling centers in the city of Gonbadkavus in 1396 in order to reduce conflict and prevent divorce and to make compromises. Controls (15 couples) were randomly replaced. The research tools are: Secondary Marital Conflict Questionnaire (2009), Afroz Marital Satisfaction Questionnaire (2011) and Intervention Program including Steinart & Daliber's Documentary Training (2008). Data were analyzed using covariance test. **Results:** The documentary retraining program had an effect on marital conflict resolution as well as increasing marital satisfaction of divorced couples ($P < 0.001$). The results of the follow-up test also showed that the retraining was also significant at the follow-up stage ($P < 0.001$). **Conclusions:** Documentary retraining method can be used to reduce marital conflicts and increase marital satisfaction. **Key Words:** Attribution retraining, marital conflict, marital satisfaction

Corresponding Author: mirza@gonbad.ac.ir

^۱. استادیار، گروه روانشناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه گنبد کاووس، گنبد کاووس، ایران (نویسنده مسئول)

^۱. Assistant Professor, Department of Psychology, Faculty of Humanities, Gonbad Kavoos University, Gonbad Kavoos, Iran (Corresponding Author)

^۲. استادیار، گروه روانشناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه گنبد کاووس، گنبد کاووس، ایران

². Assistant Professor, Department of Psychology, Faculty of Humanities, Gonbad Kavoos University, Gonbad Kavoos, Iran

مقدمه

رویکرد مفهومی پیشنهادی آبرامسون، سلیگمن و تیزدل است (شکری و متینی، ۱۳۹۸). بر طبق نظریه‌های شناختی هر فردی طرحواره‌های جهان بینی ویژه‌ای دارد که تفسیر او درباره منشأ مشکلات و همچنین مسئولیت وی برای حل و فصل آن را تحت تأثیر قرار می‌دهد (شریفی، کارسولی و یشیله، ۱۳۹۰). این نوع تبیین‌ها سبک استنادی (از نوع علی و ارزشی) نامیده می‌شود. استنادهای علی در استنباط واقعی و جهت دادن به رفتار و استنادهای ارزشی به میزان انطباق رفتار پیش‌آمده با هنجارها و معیارهای اجتماعی و نیز انتظاراتی که از فرد می‌رود ارتباط پیدا می‌کند. بازآموزی استنادی در واقع روشی برای تغییر ادراک زوجین درمانده درباره علل رویدادهای زناشویی (ریچی، ۲۰۱۸) و تغییر الگوهای استنادی ناسازگار به الگوهای سازگارانه‌تر است (شریفی و همکاران، ۱۳۹۰).

در سال‌های اخیر پژوهش‌های زیادی به اثر آموزش بر جنبه‌های مختلف زندگی زناشویی پرداخته‌اند که نتایج این پژوهش را تأیید کرده‌اند. برای مثال، منصوری‌نیا، اعتمادی، فاتحی‌زاده و حسن‌پور (۱۳۹۰) بیان داشتند که برنامه‌های آموزش پیش از ازدواج بر رضایت زناشویی در مؤلفه‌های موضوعات شخصیتی ارتباط زناشویی، حل تعارضات، رضایت مالی، اوقات فراغت، روابط با بستگان و دوستان، نقش‌های برابری زن و مرد و جهت‌گیری مذهبی تأثیر معنادار داشته است. عباسی، جلیل‌پور، کامکار، زاده‌باقری و محمد (۱۳۹۰) نیز تأثیر اثربخش آموزش بر رضایت زناشویی و نهایتاً کیفیت زندگی زنان متاهل را گزارش داده‌اند. کسب مهارت‌های بازآموزی استنادی به خانواده و زوجین در کسب اهداف می‌تواند کمک و یاری رساند (متیوسی، ۲۰۱۷). پژوهش‌ها همچنین نشان می‌دهد که بازآموزی استنادی بر سلامت روان (قربانی و ناجمی، اژه‌ای و لواسانی، ۱۳۹۸) و اسنادی برای ایجاد روابط ارتباطی (عرب، طباطبائی و بیان‌فر، ۱۳۹۸) اثر گذار است. پژوهش میرزا (۱۳۹۷)، میرزا و قزلسلفو (۱۳۹۶) شریفی و همکاران (۱۳۹۰) و حسینیان و شفی‌نیا (۱۳۸۴) نشان می‌دهد که آموزش در کاهش تعارض زناشویی، فرسودگی زناشویی و بهبود الگوهای ارتباطی زوجین می‌تواند نقش مؤثری داشته باشد.

با آموزش و مشاوره شناختی رفتاری می‌توان از طریق تقویت مهارت‌های ارتباطی و مثبت‌اندیشی در افزایش سطح رضایت‌مندی زناشویی نقش مؤثر داشت. لذا هدف آموزش‌ها حذف کامل تعارضات و نارضایتی‌های بین زوجین نیست و از این طریق فقط به

رضایت زناشویی به عنوان یکی از مهمترین شاخص‌های تعیین و استحکام عملکرد خانواده است که طی آن زن و شوهر از ازدواج با یکدیگر و با هم بودن احساس شادمانی و رضایت می‌کنند (کرنی و بردبوری، ۲۰۲۰، پورمیدانی، نوری و شفتی، ۱۳۹۳). رضایت‌مندی زناشویی نشانگر استحکام و کارایی نظام زوجین و یکی از مهمترین تعیین کننده‌های عملکرد سالم نهاد خانواده می‌باشد (حسینیان و شفی‌نیا، ۱۳۸۴) و متغیری بسیار مهم در پیش‌بینی دوام زندگی زناشویی زوجین به شمار می‌رود (چراغی و همکاران، ۱۳۹۴). ثناگویی، جان بزرگی و معدوبیان (۱۳۹۰) اعلام کرده‌اند که یکی از عوامل مهم بین فردی مؤثر بر رضایت زناشویی الگوهای ارتباطی بین زوجین است. بطوری‌که، الگوهای ارتباطی معیوب تأثیرات نامطلوبی بر کارکرد روابط زوجین می‌گذارد و میزان رضایت‌مندی زناشویی را کاهش می‌دهد. یکی از مشکلات شایع بین زوجین که در کاهش سطح رضایت‌مندی زناشویی تأثیر منفی می‌گذارد، تعارض زناشویی نامتعارف است که از الگوهای ارتباطی نامناسب در روابط زوجین نشأت می‌گیرد. بروز تعارض در روابط انسان‌ها با یکدیگر امری رایج و اجتناب ناپذیر است (طالبی قره قشلاقی، اسماعیل پور و هاشمی نصرت آباد، ۱۳۹۵) و روابط صمیمانه زوجین یک رابطه بدون تعارض نیست و وقوع تعارض در زندگی زناشویی، حتی در ازدواج های موفق هم امری عادی تلقی می‌شود (لوف، شکری و قنبری، ۱۳۹۳). شکری و متینی (۱۳۹۸) اظهار کرده‌اند که عوامل شناختی (ادراک گزینشی، استنادها، انتظارات) نقش بنیادی و تعیین کننده‌ای در ایجاد و تداوم تعارض در ارتباطات بین زوجین دارند. بطوری‌که، هر انتظار نادرست زوجین از یکدیگر به صورت ناکارآمد بروز کرده و با نشان دادن رفتار منفی از حل تعارض ممانعت می‌نماید.

پژوهش‌های فرا تحلیلی اندازه اثر در درمان مشکلات زناشویی با شیوه زوج درمانی رفتاری را ۰/۰۷۶، با شیوه شناخت درمانی ۰/۰۶۱ و در شیوه آموزش ارتباط را ۰/۰۹۰ نشان می‌دهد (دنکوب و میرزا، ۱۳۹۴). بنابراین، یکی از بهترین شیوه‌های کارآمد در کاهش تعارض در زوجین برای افزایش رضایت زناشویی، تقویت سطح آگاهی و شناخت از طریق آموزش مهارت حل تعارض است (برکویچ، ۲۰۱۹). در این زمینه بازآموزی استنادی، راهبردهای شناختی و فراشناختی از روش‌های مهم آموزشی به شمار می‌روند (پارکر، پری، هام، چپرورد و هلاکیچ، ۲۰۱۶). منطق نظری برنامه بازآموزی استنادی برگرفته از

بازآموزی استادی به مدت ده هفته یک جلسه سه ساعته برای گروه آزمایش که مبتنی بر سری جلسات آموزشی برنامه بازآموزی استادی استینهارت و دالییر (۲۰۰۸) بود، برگزار گردید. در پایان برنامه آموزشی و چهار ماه بعد از آن، از شرکت کنندگان پس آزمون و آزمون پیگیری گرفته شد. داده‌های جمع آوری شده در سطح آمار توصیفی از طریق میانگین و انحراف معیار و در سطح آمار استنباطی از طریق آزمون کوواریانس در محیط نرم‌افزار SPSS و رژن ۲۴ تعزیزی و تحلیل گردید. در جدول ۱ خلاصه جلسات مداخله ارائه شده است. برای انجام این پژوهش، اصول اخلاقی پژوهش نیز رعایت شد که عبارت بودند از: اصل رضایت آگاهانه (بدین معنا که تمامی زوجین شرکت کننده نسبت به اهداف و فرایند پژوهش آگاهی داشته و با رضایت در این پژوهش شرکت کردند)، اصل آزادی خروج از پژوهش (شرکت کنندگان مختار بودند در هر مرحله از فرآیند رازداری (به شرکت کنندگان این اطمینان داده شده بود که تمامی اطلاعات آنها محفوظ و محترمانه خواهد ماند).

جدول ۱. خلاصه جلسات مداخله بازآموزی استادی

جلسات	توضیح
اول	تشریح مبانی برنامه بازآموزی استادی و دریافت اطلاعات پرسشنامه‌ها به عنوان مرحله پیش‌آزمون
دوم	بیان الگوهای ارتباطی و باورهای افراد در حالت‌های هیجانی مختلف ناشی از رویارویی با رخدادهای منفی
سوم	آموزش روش‌های رویارویی صحیح با نگرش‌ها و باورهای منفی در مواجهه با رخدادهای ناخوشایند
چهارم	آموزش مهارت چگونگی برقراری ارتباط با خود و همسر
پنجم	آموزش مهارت ادراک مثبت و برابر با همسر برای تشخیص قابلیت‌ها، توامندی‌ها، تفاوت‌ها و احترام متقابل
ششم	آموزش مهارت داشتن احساس مثبت نسبت به هم با کمک ویزگی های همدلی، گرم بودن و انسانی بودن
هفتم	آموزش چگونگی هدف گرینی برد - برد در روابط و تعامل با همسران
هشتم	آموزش مهارت همیارانه حل تعارض و تحلیل پیامده راهبردهای منتخب برای حل موقعیت‌های متعارض
نهم	آموزش مهارت حل مسائل پیش آمده در روابط و تعاملات بین زوجین متقاضی طلاق
دهم	آموزش مهارت های تعامل بین فردی، جرأت‌ورزی و مذاکره و بررسی تأثیر تغییر بر احساس و مراحل مذاکره

ابزار

تعارض زناشویی: پرسشنامه تعارض زناشویی (ثایی، ۱۳۸۸) ابزاری ۵۴ سؤالی برای سنجش هفت بعد از تعارض‌های زناشویی ساخته شده است. این هفت بعد عبارتند از: کاهش همکاری، کاهش

زوجین کمک می‌شود تا به نحو سازنده‌ای به حل و فصل مشکلات، تعارضات و نارضایتی‌ها پردازند. بنابراین اجرای برنامه‌های آموزش می‌تواند یکی از مهمترین روش‌های پیشگیری و کاهش تعارض‌های زناشویی به حساب آید بطوری که این برنامه‌ها برای همه همسران، چه آنهایی که تازه ازدواج کرده‌اند چه آنها که سال‌ها از زندگی مشترکشان می‌گذرد مؤثر است (حسینیان و شفی نیا، ۱۳۸۴). نرخ روز افزون شاخص طلاق به ازدواج، ناشی از الگوهای ارتباطی ناکارآمد، تعارضات و نارضایتی زناشویی، ضرورت مداخلات آموزشی زوج درمانی مؤثر را برای گروه متقاضی طلاق بیشتر روش می‌کند. لذا مسئله تحقیق حاضر این بود که آیا مداخله بازآموزی استادی بر تعارض و رضایت زناشویی زوجین متقاضی طلاق تأثیر دارد؟ برای این مسئله، فرضیه‌های زیر مطرح شد.

فرضیه‌های پژوهش

۱. مداخله آموزشی بازآموزی استادی در بهینه‌سازی حل تعارض زناشویی زوجین متقاضی طلاق مؤثر است.
۲. مداخله آموزشی بازآموزی استادی در افزایش رضایت زناشویی زوجین متقاضی طلاق مؤثر است.

روش

در این پژوهش از روش مداخله آموزشی و از طرح آزمایشی پیش‌آزمون - پس‌آزمون با گروه کنترل استفاده شده است. جامعه آماری شامل زوجین متقاضی طلاق بود که در سال ۱۳۹۶ از دادگستری شهر گبد کاووس به مراکز مشاوره شهر به منظور مداخله برای کاهش تعارض و جلوگیری از طلاق و ایجاد سازش ارجاع داده شده بودند. نمونه پژوهش از جامعه در دسترس و مشتاق به دریافت آموزش به شیوه قرعه‌کشی با ۱۵ زوج در گروه آزمایش و ۱۵ زوج آموزش مهارت گذشت. ملاک‌های ورود به پژوهش عبارت بود از تقاضای طلاق از طرف زوجین، ارجاع زوجین از طرف دادگستری شهر گبد کاووس به مراکز و ملاک‌های خروج از پژوهش هم شامل عدم رضایت زوجین از حضور در ادامه فرآیند پژوهش و همچنین عدم توجه و رعایت اصول پژوهش توسط زوجین شرکت کننده بود. در اولین جلسه هماهنگی و قبل از شروع جلسات آموزشی بازآموزی استادی، پرسشنامه‌های تعارض زناشویی ثایی (۱۳۸۸) و رضایت زناشویی افروز (طالبی قره قشلاقی و همکاران، ۱۳۹۵) توسط زوجین تکمیل گردید. بعد از ارائه پرسشنامه‌های تحقیق به زوجین در مرحله پیش‌آزمون، سپس مداخله آموزشی

بدست آمد.

رضایت زناشویی: پرسشنامه رضایت زناشویی توسط افروز در سال ۱۳۸۷ تهیه و در سال ۱۳۸۹ برای جامعه ایرانی هنجاریابی شده است. این ابزار ۱۱۰ سؤالی است که هر سؤال از نمره صفر (کاملاً مخالف) تا ۳ (کاملاً موافق) درجه بندی لیکرت شده است. مجموع نمره های ۱۱۰ پرسش نمره کلی محسوب می شود و نمره تراز بالاتر از ۵۵ بسیار خوب، نمره ۴۴ تا ۵۴ متوسط، نمره ۳۴ تا ۴۳ قابل تحمل، ۲۴ تا ۳۳ ناخوشایند و کمتر از ۲۴ غیر قابل تحمل است. جهت بررسی همسانی درونی مقیاس از روش آلفای کرونباخ استفاده شده است. ضرایب همسانی درونی ۰/۹۵ برای کل ابزار بود که نشان می دهد مقیاس دارای همسانی درونی مطلوب و مناسب می باشد. ضریب پایایی باز آزمایی ۰/۷۹ نیز حاکی از پایایی و همسانی درونی بالای این مقیاس است. روایی این پرسشنامه نیز توسط سازنده ۰/۸۴ گزارش شده است (افروز و قادری، ۱۳۹۰). ضریب آلفای کرونباخ برای این پژوهش ۰/۷۷ بود.

یافته ها

در جدول ۲ اطلاعات توصیفی ارائه شده است و در بخش بعدی نتایج فرضیات پژوهش ارائه شده است.

رابطه جنسی، افزایش واکنش های هیجانی، افزایش جلب حمایت فرزند، افزایش رابطه فردی با خویشاوندان، کاهش رابطه خانوادگی با خویشاوندان همسر و دوستان و جدا کردن امور مالی از یکدیگر. در این پرسشنامه، کاهش همکاری، پرسش های ۴، ۱۸، ۲۵، ۳۴، ۳۵، ۱۹، ۱۳، ۴۰، ۴۴، ۳۸، ۳۱، ۲۲، ۹، ۳۷، ۲۹، ۲۱، ۱۵، ۸، ۳۲، ۲۳، ۱، ۲۰، ۴۶، ۵۰، ۵۳، جدا کردن امور مالی از یکدیگر، پرسش های ۲، ۱۶، ۱۱، ۷، ۳، ۴۸، ۳۹، ۳۳، ۲۴، ۴۵، ۴۱، ۳۰، ۲۸، ۲۶، ۵۲، ۴۷، ۴۱، ۳۰، ۲۸، ۲۶، ۵۴ را شامل می شود. نمره ۱ تا ۵ برای پاسخ هر پرسش استفاده می شود. بالاترین نمره (۲۱۰) نشان دهنده تعارض بیشتر و نمره کمتر (۴۲) نشان دهنده رابطه بهتر بین زوجین است. افراد با نمره خام در دامنه ۷۰ تا ۱۱۴ (استاندارد ۴۰) دارای تعارض زناشویی بهنگار - ۱۱۵ تا ۱۳۴ (استاندارد ۶۰) تا ۷۰ دارای تعارض بیشتر از حد بهنگار - و نمره ۱۳۵ و بالاتر (استاندارد ۷۰ و بالاتر) دارای تعارض شدید یا روابط به شدت آسیب پذیر شناخته می شوند. روایی این پرسشنامه توسط ثایی ۰/۸۶ و پایایی آن ۰/۹۶ گزارش شده بود. در پژوهش حاضر آلفای کرونباخ ۰/۸۹

جدول ۲. میانگین و انحراف معیار نمرات مقیاس های آزمایش و گواه

مقیاس	گروه	تعداد	پیش آزمون	پس آزمون	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	آزمون پیگری
تعارض زناشویی	آزمایش	۳۰	۶۵/۴۳	۴/۱۰	۴۲/۳۳	۲/۴۰	۴۳/۱۵	۲/۳۴	۴۳/۱۵	۴۲/۳۳	۲/۳۴
گواه	آزمایش	۳۰	۵۸/۲۱	۴/۲۳	۶۷/۸۲	۳/۱۲	۷۳/۵۸	۴/۳۸	۷۳/۵۸	۶۷/۸۲	۳/۱۲
تعارض زناشویی	آزمایش	۳۰	۲۰/۱۳	۳/۳۱	۴۹/۸۷	۲/۸۴	۵۱/۶۳	۱/۸۶	۵۱/۶۳	۴۹/۸۷	۲/۸۴
گواه	آزمایش	۳۰	۲۱/۸۵	۳/۹۲	۱۸۸/۳۰	۴/۲۳	۱۶/۳۲	۴/۵۷	۱۶/۳۲	۱۸۸/۳۰	۴/۲۳

نتایج بررسی توزیع نرمال داده ها با آزمون کلمو گروف - اسمیرنوف، بررسی همگنی واریانس ها با آزمون لوین و بررسی همگنی شبیه رگرسیون برای دو متغیر تعارض زناشویی و رضایت زناشویی نشان می دهد که این پیشفرض ها برای انجام تحلیل کوواریانس برقرار است. لذا، استفاده از تحلیل کوواریانس برای آزمون فرضیات بلا مانع است.

نتایج آزمون های چندمتغیره نشان می دهد که گروه های پژوهش در پس آزمون و آزمون پیگری با هم متفاوت هستند؛ به منظور تعیین دقیق تفاوت از آزمون کوواریانس و تعقیبی استفاده شد که در ادامه به آن پرداخته می شود.

نتایج توصیفی جدول ۲ نشان می دهد که میانگین نمرات گروه آزمایش در پس آزمون تعارض زناشویی کاهش داشته است. اما در مقایسه با میانگین نمرات گروه آزمایش در مرحله پیگیری تفاوت زیادی ندارد. همچنین میانگین نمره رضایت زناشویی گروه آزمایش در پس آزمون نیز در مقایسه با گروه کنترل افزایش قابل توجهی داشته است. اما در مقایسه با میانگین نمرات گروه آزمایش در مرحله پیگیری تفاوت زیادی ندارد. در بخش بعدی، نتایج مربوط به فرضیات پژوهش گزارش شده است. برای تحلیل کوواریانس برقرار بودن سه پیشفرض لازم و ضروری است که عبارتند از: نرمال بودن توزیع داده ها، همگن بودن واریانس ها و همگنی شبیه رگرسیون.

حل تعارض زناشویی زوجین متقاضی طلاق مؤثر است. در جدول ۴ مقدار ($F = ۳۰/۵۳$) بیانگر تفاوت معنادار نمرات گروه آزمایش در مراحل پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری در سطح $0/01$ می باشد ($P < 0/001$). همچنین، مقدار ($F = ۲۷/۳۳$) در سطح ($P < 0/001$) نشان دهنده تفاوت معنی دار نمرات در بین گروه در مراحل آزمون است.

جدول ۳. نتایج آزمون های چند متغیری روی میانگین پس آزمون متغیرهای پژوهش		
نام آزمون	مقدار	p
آزمون اثر پیلابی	۰/۸۷	۶/۲۳
آزمون لامبای ویلکر	۰/۱۷	۱۲/۳۲
آزمون اثر هتلینگ	۵/۸۷	۲۱/۴۳
آزمون بزرگرین ریشه روی	۵/۸۷	۸۶/۱۲

فرضیه اول: مداخله آموزشی بازآموزی استادی در بهینه سازی

جدول ۴. نتایج تحلیل کواریانس برای فرضیه اول					
Sig	F	Mیانگین مجددورات	درجه آزادی	مجموع مجددورات	منبع تغییرات
۰/۰۰۱	۳۰/۵۳	۶۳۴۱/۱۲	۱	۶۳۴۱/۱۲	تکرار آزمون تعارض زناشویی
۰/۰۰۱	۲۷/۳۳	۵۹۸۱/۸۲	۱	۵۹۸۱/۸۲	تکرار آزمون تعارض زناشویی و گروه

فاصله زمانی بین پس آزمون و مرحله پیگیری ثبات تأثیر داشته است.

جدول ۵. میانگین نمرات تعارض زناشویی در گروه آزمایش در مراحل سه گانه آزمون	
مقایسه متقابل بین مراحل	اختلاف میانگین
پیش آزمون / پس آزمون	-۲۳/۰۱
پیش آزمون / پیگیری	-۲۲/۲۸
پس آزمون / پیگیری	-۰/۷۲

فرضیه دوم: مداخله آموزشی بازآموزی استادی در افزایش رضایت زناشویی زوجین متقاضی طلاق مؤثر است.

این نتایج حاکی از آنست که برنامه آموزش بازآموزی استادی اجرا شده سبب کاهش تعارض زناشویی گروه تحت آموزش شده است. مقایسه میانگین نمرات تعارض زناشویی در مراحل سه گانه آزمون در جدول ۵ ارائه شده است.

مقایسه میانگین ها در سه مرحله آزمون در جدول ۵ نشان داد که نمرات تعارض زناشویی برای گروه تحت آموزش در مرحله پیگیری نسبت به پیش آزمون و نمرات پس آزمون نسبت به پیش آزمون ($P < 0/001$) به صورت معناداری کمتر است. معنی دار نبودن تفاوت نمره بین پس آزمون و پیگیری نشان می دهد که مداخله آموزشی در

جدول ۶. نتایج تحلیل کواریانس برای فرضیه دوم					
Sig	F	Mیانگین مجددورات	درجه آزادی	مجموع مجددورات	منبع تغییرات
۰/۰۰۱	۲۸/۰۴	۷۳۲۱/۱۲	۱	۷۳۲۱/۱۲	تکرار آزمون رضایت زناشویی
۰/۰۰۱	۲۴/۳۳	۶۲۵۵/۸۲	۱	۶۲۵۵/۸۲	تکرار آزمون رضایت زناشویی و گروه

مقایسه میانگین ها در سه مرحله آزمون در جدول ۶ نشان داد که نمرات رضایت زناشویی برای گروه تحت آموزش در مرحله پیگیری نسبت به پیش آزمون و پس آزمون، و نمرات پس آزمون نسبت به پیش آزمون ($P < 0/001$) به صورت معناداری بالاتر است. بالاتر بودن نمره رضایت زناشویی در مرحله پیگیری نسبت به پس آزمون نشان از اثبات فرض پایداری اثرات آموزش حل تعارض زناشویی بر افزایش رضایت زناشویی داشت.

در جدول ۶ مقدار ($F = ۲۸/۰۴$) بیانگر تفاوت معنادار نمرات گروه آزمایش در مراحل پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری در سطح $0/01$ می باشد ($P < 0/001$). همچنین، مقدار ($F = ۲۴/۳۳$) در سطح ($P < 0/001$) نشان دهنده تفاوت معنی دار نمرات در بین گروه در مراحل آزمون است. این نتایج حاکی از آنست که برنامه آموزش بازآموزی استادی اجرا شده سبب افزایش رضایت زناشویی گروه تحت آموزش شده است. مقایسه میانگین نمرات رضایت زناشویی در مراحل سه گانه آزمون در جدول ۷ ارائه شده است.

باشد که اشاره به نقش برنامه آموزشی در راهبردهای مقابله با باورهای غیر منطقی و افزایش رضایت زناشویی است. این نتیجه گیری برآیندی از افزایش توانمندی در مهارت‌های ارتباطی آموزش داده شده و بخصوص بهبود مهارت بیان افکار و احساسات همراه با گوش دادن مؤثر به همسر به عنوان رایج‌ترین شکل مداخله در برنامه بازآموزی استنادی است. بعلاوه، نتایج حاصل شده در گروه آموزش ناشی از ترکیب برنامه استنادی با اصول رویکرد شناختی - رفتاری است که منتج از آشنایی با افکار غیر منطقی و خطاهای شناختی و مقابله با آنها، شناخت رابطه بین افکار و رفتار در هر یک از زوجین، مقابله با تحریف‌های شناختی و اصلاح سبک استنادی است. بنابراین تکیه بر مهارت گفتگو و گوش دادن همدلانه به همراه اصلاح سبک حل تعارض جز پایه‌های اصلی برنامه بازآموزی استنادی در راستای رویکرد شناختی رفتاری است که موید یافته تحقیقات روشن و همکاران (۱۳۹۱) و شکری و متینی یکتا (۱۳۹۸) است. در سال‌های اخیر پژوهش‌های زیادی به اثر آموزش بر جنبه‌های مختلف زندگی زناشویی پرداخته‌اند که نتایج این پژوهش را تأیید کرده‌اند. بطوری که، منصوری‌نیا و همکاران (۱۳۹۰) بیان داشتند که برنامه‌های آموزش پیش از ازدواج بر رضایت زناشویی در مؤلفه‌های موضوعات شخصی ارتباط زناشویی، حل تعارضات، رضایت مالی، اوقات فراغت، روابط با بستگان و دوستان، نقش‌های برابری زن و مرد و جهت‌گیری مذهبی تأثیر معنادار داشته است. عباسی و همکاران (۱۳۹۰) نیز تأثیر اثربخش آموزش بر رضایت زناشویی و نهایتاً کیفیت زندگی زنان متأهل را گزارش داده‌اند. در مجموع نتایج این مطالعه حاکی از تأثیر قابل توجه آموزش بر بهبود روابط و حل تعارضات بین فردی است که در نهایت منجر به رضایت زناشویی شده است. لذا پیشنهاد می‌شود یک سری برنامه‌های مدون قبل و بعد از ازدواج برای افزایش مهارت‌های زناشویی به وسیله نهادهای مرتبط در نظر گرفته شود.

استفاده از روش نمونه گیری غیرتصادفی مهمترین محدودیت این پژوهش بود، اگرچه نتایج پژوهش موید نتایج و یافته‌های مطالعات زیادی است که نقش ترکیبی بازآموزی استنادی را در راستای رویکرد شناختی رفتاری در بهبود روابط و رضایت زناشویی نشان می‌دهد؛ اما فقط به یک گروه از مراجعه کنندگان متقاضی طلاق و ارجاع داده شده از دادگستری محدود می‌شود و لذا امکان تعمیم و بسط نتایج به جامعه امکان‌پذیر نبوده و لازم است تحقیقات بیشتری در این زمینه بر

جدول ۷. مقایسه میانگین نمرات رضایت زناشویی در گروه آزمایش در مراحل سه گانه آزمون		
مقایسه متقابل بین مراحل	اختلاف میانگین	سطح معنی داری
پیش آزمون / پس آزمون	<۰/۰۰۱ +۲۹/۶۵	
پیش آزمون / پیگیری	<۰/۰۰۱ +۳۱/۵۰	
پس آزمون / پیگیری	<۰/۰۰۱ +۱/۸۵	

بحث و نتیجه گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی و پایداری بازآموزی استنادی در بهینه‌سازی حل تعارض زناشویی و افزایش رضایت زناشویی زوجین متقاضی طلاق انجام شد. نتایج پژوهش برای فرضیه اول نشان داد که مداخله آموزشی بازآموزی استنادی در بهینه‌سازی حل تعارض زناشویی زوجین متقاضی طلاق مؤثر است. نتایج این پژوهش همسو با یافته‌های پژوهش شکری و متینی یکتا (۱۳۹۸)، میرزا (۱۳۹۷)، میرزا و قرسفلو (۱۳۹۶)، شریفی و همکاران (۱۳۹۰) و حسینیان و شفی‌نیا (۱۳۸۴) می‌باشد. در تبیین این یافته پژوهش می‌توان اذعان داشت که تعارض زناشویی عمده‌ای ریشه در نارضایتی‌های زناشویی دارد و فرآیندی است که در ضمن آن اعمال یک زوج با زوج دیگر تداخل پیدا می‌کند و توأم با تعارض می‌باشد که ویژگی هایی چون عیب جویی، طرد، درخواست ناروا و رنجش انباشته را دارا می‌باشد (روشن، ثایی و ملیانی، ۱۳۹۱). روش آموزش بازآموزی استنادی به دلیل افزایش و تقویت سطح آگاهی و شناخت باعث کاهش تعارض بین زوجین شود (میرزا، ۱۳۹۷). همچنین، با توجه به اینکه در روش آموزش بازآموزی استنادی، زوجین یاد می‌گیرند که مسؤولیت عمل خود را بر عهده بگیرند و نسبت به آن پاسخگو باشند (میرزا، ۲۰۱۹)، زوجین یاد می‌گیرند که علل رویدادها و رفتارها را دریابند و از این طریق ریشه مشکلاتی که منجر به بروز رفتارهای مخرب در روابط زناشویی می‌شود را شناسایی و مشخص می‌کنند (هم، پری، چیرفیلد، موریاما و وینر، ۲۰۱۷)، لذا این مهارت ها به آنها کمک می‌کند تا به کاهش تعارض زناشویی خود اقدام کنند. نتایج پژوهش برای فرضیه دوم نشان داد که مداخله آموزشی بازآموزی استنادی در افزایش رضایت زناشویی زوجین متقاضی طلاق مؤثر است. نتایج این پژوهش همسو با یافته‌های منصوری‌نیا و همکاران (۱۳۹۰)، سجادی، قادری ثانوی، فرهودیان، محقق و رضا سلطانی (۱۳۹۴)، یوسفی (۱۳۹۵)، نظری، فلاح زاده و نظر بلند (۱۳۹۶)، ویلد و دوزویس (۲۰۱۹) و فینی و فیتزگرالد (۲۰۱۹) می‌باشد.

طلاق در زوجین مقاضی طلاق. فصلنامه مشاوره و روان درمانی خانواده، ۱(۲)، ۲۲۵-۲۱۲.

شکری، امید و متینی، یکتا (۱۳۹۸). اثر بخشی بازآموزی استادی بر فرآیندهای ارزیابی شناختی، راهبردهای حل تعارض و سازگاری زناشویی. فصلنامه روانشناسی کاربردی، ۳(۳)، ۴۳۱-۴۰۹.

طالبی قره قشلاقی، بهنام؛ اسماعیلپور، خلیل و هاشمی نصرت آباد، تورج (۱۳۹۵). رابطه تشابهات ویژگی‌های شخصیتی زوجین با رضایت زناشویی با مینجی گری تعارضات زناشویی. پایان نامه کارشناسی ارشد رشته روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه تبریز.

عباسی، علی؛ جلیلپور، ناهید؛ کامکار، علی؛ زاده‌باقری، قادر و محمد، فریبا (۱۳۹۰). تعیین تأثیر آموزش مهارت‌های زندگی بر رضایت زناشویی زنان متأهل و شاغل شهر دوگنبدان. فصلنامه ارمندان دانش، ۱۶(۶)، ۵۹۴-۵۸۷.

عرب، سکینه؛ طباطبائی، سیدموسی و بیانفر، فاطمه (۱۳۹۸). اثربخشی بازآموزی استادی بر سطح اضطراب امتحان و میزان کمال‌گرایی وسوسانگونه دانش آموزان دختر دارای اضطراب. فصلنامه روانشناسی پالینی، ۱۱(۲)، ۵۱-۴۱.

قریانی و ناجی، میلاند؛ اژه‌ای، جواد و لوسانی، مسعود (۱۳۹۸). اثربخشی بازآموزی استادی بر سلامت روان فرزندان طلاق بر مقطع متوسطه اول. فصلنامه دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی، ۱۳(۷۵)، ۵۹-۳۴.

لواف، هانیه؛ شکری، اسدالله و قنبری، سعید (۱۳۹۳). نقش واسطه‌ای مدل‌های ارتباطی زوجین در رابطه بین تعارض زناشویی و مشکلات درونی سازی و بروني‌سازی شده دختران. فصلنامه روانشناسی خانواده، ۲۱(۲)، ۱۸-۳.

منصوری نیا، آذردخت؛ اعتمادی، عندر؛ فاتحی زاده، مریم السادات و حسن پور، افسانه (۱۳۹۰). بررسی تأثیر آموزش پیش از ازدواج بر میزان رضایت زناشویی زوجین شهر اصفهان. یافته‌های نو در روانشناسی، ۱۹(۶)، ۶۵-۷۸.

میرزا، مژگان و قرلسفلو، مهدی (۱۳۹۶). مقایسه مدل‌های تبیین کننده رضایت زناشویی متأثر از آموزش مهارت‌های حل تعارض زوجین و الگوهای ارتباطی. طرح پژوهشی، دانشگاه گنبد کاووس. میرزا، مژگان و قرلسفلو، مهدی (۱۳۹۷). اثر آموزش بر کاهش تعارض زناشویی زوجین مقاضی طلاق. مفتمین همایش علوم تربیتی و روانشناسی، آسیب‌های اجتماعی و فرهنگی ایران، اسفند، تهران.

روی گروه‌های بزرگ‌تر انجام شود. همچنین به منظور تعمیم‌دهی بهتر نتایج پیشنهاد می‌شود، از روش نمونه‌گیری تصادفی جهت سنجش بازآموزی استادی بر تعارض‌های زناشویی زوجین استفاده شود.

منابع

افروز، غلامعلی و قدرتی، مهدی (۱۳۹۰). ساخت و هنجاریابی مقیاس رضایت‌مندی همسران افروز (فرم کوتاه). مجله روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران، ۱۳(۹)، ۱۹-۱۳.

پورمیدانی، سمیه؛ نوری، ابوالقاسم و شفیقی، سید عباس (۱۳۹۳). رابطه سبک زندگی با رضایت زناشویی. مجله خانواده پژوهی، ۱۰(۳۹)، ۳۳۱-۳۴۴.

ثانگوبی، محمد؛ جان بزرگی، مسعود و معدویان، علیرضا (۱۳۹۰). رابطه الگوهای ارتباطی زوجین با رضایت‌مندی زناشویی. دو فصلنامه علمی پژوهشی مطالعات اسلام در روانشناسی، ۵(۹)، ۷۷-۵۷.

ثنای، باقر (۱۳۸۸). مقیاس‌های سنجش خانواده و ازدواج. چاپ دوم. تهران: انتشارات بعثت.

چراغی، مونا؛ موتابی، فرشته؛ صادقی، منصوره السادات؛ مظاہری، محمدعلی؛ بناغی، لیلی و سلمانی، خدیجه (۱۳۹۴). پیش‌بینی رضایت زناشویی بر اساس کیفیت ارتباط همسران با دو خانواده. مجله راهبرد فرهنگ، ۴(۳۱)، ۱۲۵-۱۰۰.

حسینیان، سیمین و شفیقی نیا، اعظم (۱۳۸۴). بررسی تأثیر آموزش مهارت‌های حل تعارض بر کاهش تعارض‌های زناشویی زنان. فصلنامه اندیشه‌های نوین تربیتی، ۱(۴)، ۲۲-۷.

دنکوب، منیره و میرزا، مژگان (۱۳۹۴). بررسی رابطه الگوهای ارتباطی و حل تعارض با رضایت‌مندی زناشویی کارکنان متأهل آموزش و پژوهش شهرستان علی‌آباد کتول. پایان نامه کارشناسی ارشد رشته روانشناسی. دانشده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان.

روشن، رسول؛ علینقی، علیرضا؛ ثنای، باقر و ملیانی، مهدیه (۱۳۹۱). اثر بخشی زوج درمانی مبتی بر خودنظم‌بخشی در ارتقاء سازگاری زناشویی زوجین دارای مشکلات زناشویی مراجعه کننده به مرکز مشاوره. فصلنامه مشاوره و روان درمانی خانواده، ۲(۲)، ۲۳۳-۲۲۲.

سجادی، سجاد؛ قادری ثانوی، رمضانعلی؛ فرهودیان، علی؛ محقق، سید حسین و رضا سلطانی، پوریا (۱۳۹۴). بررسی اثر بخشی آموزش مهارت‌های زندگی بر رضایت زناشویی زوج‌های جوان. رفاه اجتماعی، ۱۵(۵۶)، ۱۴۹-۱۳۳.

شریفی، مرضیه؛ کارسولی، سلیمان و بشلیده، کیومرث (۱۳۹۰). اثربخشی بازآموزی استادی در کاهش فرسودگی زناشویی و احتمال وقوع

نظری، امین؛ فلاح‌زاده، هاجر و نظر بلند، ندا (۱۳۹۶). اثر بخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر سرخوردگی و کیفیت زناشویی زن‌ها.
فصلنامه روانشناختی کاربردی، ۱۱(۳)، ۴۵۲-۴۳۳.

یوسفی، ناصر (۱۳۹۵). اثربخشی آموزش مهارت‌های زندگی بر رضایت زناشویی و امیدواری زوجین. *روانشناسی خانواده*، ۳(۱)، ۷۰-۵۹.

Bercovitch, J. (2019). *Social conflicts and third parties: Strategies of conflict resolution*. Routledge.

Feeney, J., & Fitzgerald, J. (2019). Attachment, conflict and relationship quality: Laboratory-based and clinical insights. *Current opinion in psychology*, 25, 127-131.

Hamm, J. M., Perry, R. P., Chipperfield, J. G., Murayama, K., & Weiner, B. (2017). Attribution-based motivation treatment efficacy in an online learning environment for students who differ in cognitive elaboration. *Motivation and Emotion*, 41(5), 600-616.

Karney, B. R., & Bradbury, T. N. (2020). Research on Marital Satisfaction and Stability in the 2010s: Challenging Conventional Wisdom. *Journal of Marriage and Family*, 82(1), 100-116.

Matteucci, M. C. (2017). Attributional retraining and achievement goals: An exploratory study on theoretical and empirical relationship. *European Review of Applied Psychology*, 67(5), 279-289.

Miller, D. L. (2019). The Holistic Power of Young Adult Books. *The Montana English Journal*, 41(1), 5-8.

Parker, P. C., Perry, R. P., Hamm, J. M., Chipperfield, J. G., & Hladkyj, S. (2016). Enhancing the academic success of competitive student athletes using a motivation treatment intervention (Attributional Retraining). *Psychology of Sport and Exercise*, 26(1), 113-122.

Richey, R. F. (2018). *The Perceptions of Certified Personal Trainers on the Value of Attributional Retraining: A Case Study* (Doctoral dissertation, California University of Pennsylvania).

Steinhardt, M., & Dolbier, C. (2008). Evaluation of a resilience intervention to enhance coping strategies and protective factors and decrease symptomatology. *Journal of American college health*, 56 (4), 445-453.

Wilde, J. L., & Dozois, D. J. (2019). A dyadic partner-Schema model of relationship distress and depression: Conceptual integration of interpersonal theory and cognitive-behavioral models. *Clinical psychology review*. 4 (6), 17-33.